

Daniel Eberhat

PROTOZELU TRĂSNIT

Ilustrații de Tudor Plăieșu

Cuprins

Despre trăsnet și paratrăsnet	5
Vizuina Protozelului	11
Baba Verdeată	16
Știri de senzație	22
Momeala	27
Vraja	32
Atracție fatală	37
Răpitorii	42
Reporterul frenetic	46
Din nou acasă	50
O sperietoare electrizantă	57
Campionul	60

Despre trăsnet și paratrăsnet

Atunci când burtica lui Kimi a scos primul sunet de avertizare, ziua era pe sfârșite și gălbenușul soarelui începuse să se înroșească în asfințit. Atunci, Kimi, un micuț pinguin albastru, frână bicicleta și se uită cu reproș spre stomacul ce își cerea drepturile: nu mai primise nimic de mâncare de câteva ore bune, timp în care Kimi, alături de cel mai bun prieten al lui, un ursuleț alb și drăgălaș pe nume Toto, pedalase cu îndârjire pe drumul anevoios care ducea spre Lacul Comorii. Burtica pinguinului scoase un nou sunet, care putea fi tradus într-un singur fel: „Vreau mâncare!”

— Să știi că și mie mi-e cam foame, zise Toto.

— Bine, bine... Mai avem puțin de mers și ajungem la Lacul Comorii. Acolo sunt sute de păstrăvi aurii și gustoși și ne vom ospăta pe săturate. Știu de la un pinguin bătrân că peștii din Lacul Comorii sunt cei mai dulci din lume. Legenda spune că pe fundul lacului se află epava unui vas care transporta o comoară uriașă și care s-a scufundat cu mulți ani în urmă. De atunci, peștii își depun icrele în epavă, chiar lângă cuferele cu aur. De aceea au culoarea aurului și o savoare de neuitat. Ba, mai mult decât atât, se pare că cei care-i gustă capătă puteri miraculoase.

— Abia aștept să încerc și eu, să văd ce miracol mi se întâmplă. Când crezi că ajungem?

— Dacă ne grăbim, ajungem acolo în câteva minute.

Zis și făcut. Purtați de biciclete, Kimi și Toto au ajuns la destinație înainte ca stomacul vreunuia să se revolte din nou. Și-au pregătit undițele și, nu după mult timp, o duzină de peștișori aurii se rumeneau la un foc de tabără.

— Într-adevăr, n-am mai mâncat niciodată pești atât de gustoși, spuse Toto, întinzându-se fericit. A fost cu adevărat o masă pe cinste. Trebuie neapărat să mai venim aici, împreună cu toți prietenii noștri.

— Ai dreptate. Acum, însă, trebuie să ne grăbim. S-a înserat deja și nu vreau să ne prindă miezul nopții pe drum. Știu eu o scurtătură, peste Colina Înnegurată. Dacă o luăm pe acolo, vom ajunge mai repede acasă.

Grăbiți, Kimi și Toto strânseseră bagajele și porniră spre casă. Dar drumul era din ce în ce mai anevoios, iar oboseala acumulată peste zi le înmuiase picioarele și pedalau cu greutate. Pe măsură ce urcau, Colina Înnegurată părea din ce în ce mai înaltă, iar

A watercolor illustration of a forest scene. In the foreground, a bicycle lies on its side on a grassy path. The background is filled with lush green foliage and trees, creating a dense forest atmosphere. The lighting is soft, suggesting a dappled sunlight effect.

vârful acesteia din ce în ce mai departe. O pădure deasă le apărur în cale, dar cei doi prieteni hotărâră să nu se dea bătui și se avântară în Codrul Speranței. Rădăcini alunecoase și o țesătură deasă de liane le stăteau împotrivă. Părea că pădurea strecurase peste tot capcane pentru musafirii nepoftiți. Kimi și Toto se văzură obligați să coboare de pe biciclete și să meargă pe jos. Razele soarelui își pierduseră puterea și nu mai străpungeau acoperișul de frunze al Codrului Speranței. Deodată, ceva sau cineva scoase un zgomot înfiorător. Parcă o sută de lupi ar fi început să urle la lună în același timp. Kimi și Toto încremeniră. Timp de câteva secunde, nu putură face nicio mișcare. Apoi Kimi aprinse lanterna, iar Toto îl apucă, înspăimântat, de mână.

— Ce... ce... ce crezi că a fost asta? îl întrebă Toto pe prietenul său.

— Nu știu, răspunse Kimi tremurând. Sper că nu este o haită de lupi.

— Să nu fie un protozel! Grun mi-a spus că noaptea, în Codrul Speranței, niște creaturi înfiorătoare atacă străinii și le sug energia.

— Haide, Toto, fii serios! Cred că Grun a vrut să râdă de tine. Astea sunt povești de adormit copiii.

— Și dacă Grun a spus adevărul?

Deodată, cerul se cutremură și o lumină orbitoare se strecură prin frunzișul des. Apoi începu să plouă cu găleata.

— Un fulger, spusese Kimi. Cred că zgomotul de mai devreme n-a fost altceva decât un tunet. Ne-am speriat degeaba. Hai să căutăm un adăpost, pentru că altfel vom ajunge acasă gata murați. În lumina fulgerului, mi s-a părut că văd o cabană.

Într-adevăr, după numai câțiva pași erau la adăpost, sub acoperișul unei cabane din lemn. Înăuntru erau de toate: apă de băut, biscuiți uscați, ceai și chiar și lemne de foc. Kimi aprinse focul și pregăti un ceai. Cei doi prieteni se așezară comod pe patul de lângă sobă, zâmbind la gândul că se speriaseră de o amărâtă de furtună.

Tocmai când picoteau unul în brațele celuilalt, sunetul cel groaznic s-a auzit din nou și, uitându-se pe fereastră, zăriră o creatură ciudată, ce părea mai degrabă caraghioasă decât înfricoșătoare: un Protozel. Era o ființă cu două picioare ciolănoase și două brațe ce-i atârnau până la pământ. Dacă n-ar fi avut fața acoperită de o barbă verde

ca prazul, lungă de-un cot, și doi ochi portocalii, strălucitori, ar fi semănat foarte bine cu un om. Pe cap purta o pălărie țuguiață, de culoare violet, pe care erau brodate stele argintii, unite între ele cu o plasă metalică; pantalonii, dintr-o stofă galbenă, aveau turul protejat de o bucată de oțel, pentru că Protozelului îi plăcea tare mult să coboare Colina Înnegurată alunecând pe fund; costumația bizară era completată de o pereche de papuci de tablă. Și, ca și cum toate acestea n-ar fi fost de ajuns, din vârful pălăriei se înălța un fir de oțel ca o antenă de radio.

— Un protozel! țipă Toto și se ghemui la pieptul prietenului său.

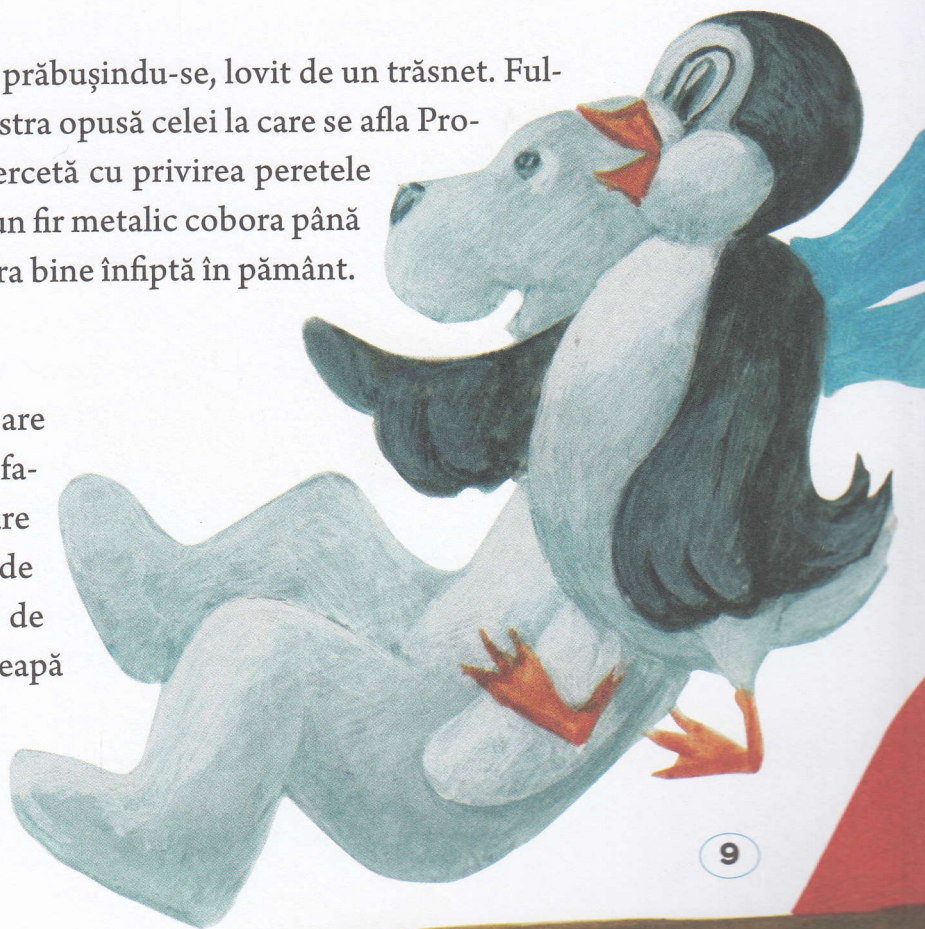
Protozelul se apropie de fereastră și începu să bată în geam. Kimi îi urmărea fiecare mișcare, ca hipnotizat de ființa aceea ciudată. Fără să-și explice de ce, nu-i era cătuși de puțin frică. Toto, în schimb, încremenise. Își închipuia că vor avea un sfârșit cumplit, devorați de protozel, și că nimeni nu va afla vreodată ce se întâmplase cu ei.

Furtuna se întetise și Kimi auzi un copac prăbușindu-se, lovit de un trăsnet. Fulgerat de o idee, pinguinul se repezi spre fereastra opusă celei la care se afla Protozelul și se uită cu atenție spre acoperiș. Cercetă cu privirea peretele exterior al cabanei, până văzu ceea ce căuta: un fir metalic cobora până la o bară groasă din metal care, la rândul ei, era bine înfiptă în pământ.

— Bun, spuse Kimi, misterios.

— Ce e așa de bun? întrebă ursulețul.

— Păi, afară tună și fulgeră, iar cabana are paratrăsnet. Așa că noi n-avem de ce să ne facem griji. Și se pare că și domnul Protozel are cu ce atrage fulgerele: pălăria lui ține loc de paratrăsnet la purtător. Acum, tot ce avem de făcut este să ne așezăm și să așteptăm să începă spectacolul.

— Cum adică, să așteptăm? protestă ursulețul cu jumătate de glas. Care spectacol? Tu nu vezi că Protozelul mai are puțin și sparge geamul? Ce ne facem când intră în cabană? Cum scăpăm din ghearele lui?

— Nu-ți face nicio grijă, Toto. O să vezi că, în curând, Protozelul va fi lovit de o forță mult mai puternică decât a noastră.

Într-adevăr, imediat ce Kimi îl luă pe Toto de mână ca să-l liniștească, un trăsnet lovi „antena“ Protozelului. Pălăria acestuia se aprinse și nu mai rămase din ea decât plasa de metal, care semăna cu o strecurătoare pentru spălat legumele. Ploaia curgea prin ochiurile acesteia drept pe fața Protozelului, care dădea din mâini supărat și neputincios. Un al doilea

trăsnet, atras de oțelul de pe turul pantalonilor, îl lovi în spate. Prin gaura făcută de trăsnet ieși la iveală o coadă caraghioasă, verde ca părul lui. Al treilea trăsnet ținti drept în papucii de tablă, iar Protozelul, pe care acum îl ardeau tălpile, aruncă resturile pălăriei și o rupse la fugă într-un fel de dans caraghios, mișcându-și mâinile lungi ca paletele unei mori de vânt și țipând: „RĂZBUNARE!!!“

— Haide, Kimi, să fugim de aici până nu se întoarce să se răzbune! spuse ursulețul, încă speriat. Și cei doi prieteni o zbughiră spre casă, luând cu ei, ca trofeu, ceea ce mai rămăsese din pălăria caraghioasă a Protozelului.

